

V664

J N

Navn XXXXXXXXXX	Skole	Klasse 5. Trinn
-------------------------------	-------	--------------------

Skriveoppgave

Tenk deg at du går tur og kommer til et spøkelseshus. Skriv en tekst til klassen om hva som skjer.

Nå må du til skolen Nathalie! Ja jeg skall bare spise ferdig brødskiiva mi først, så jeg litt seurt! Ettervert da jeg har sluket i meg brødskiiva mi, såste jeg ut gjennom døra og til Bestevennen min Marta som bodde et kusertall unng. Vi hadde dårlig tid for skolen begynte. Marta sto allerede klar utenfor det hvite huset som hun foresten gjør hver dag. Nå såste vi bortover helt til Marta stoppet og sa at vi kunne gå gjennom skogen istedet fordi det går mer kjennere så det gjorde vi. Etter vi hadde gått i cirka åtte minutter kom vi til et hus som så ganske forblitt ut. Jeg sa at vi burde gå inn Marta gikk undersøke huset nærmere. Det var som om at Marta bare ble dratt nærmere, og nærmere mot det forblitte huset. Jeg tenkte att vi ikke hadde noe valg fordi det var jo mystisk at et så gammelt hus ikke var revet. Derfor gikk vi mot inngangsdøren til det Gamle brune, lille huset.

snu arkett →

Jeg var fremmedes litt skeptisk men jeg hadde ikke noe valg. Da vi gikk inn så vi cola-flasker, Øl og Vin-flasker noen var faktisk ikke åpnet. Marta gikk videre og Tok opp en Cola-flaske som ikke var åpnet og drakt en slurp. Denne er ikke gammel men kald og frisk utbrøt Marta. Plutselig hørte vi noen som sang Ikke ta colan min Ooo Ye Ye. Bodd her vi hundre år å alle mine koner de er hos min mama ja hos min mama Ooo Ye Ye. Etter det så vi blod på gulvet med en kniv like ved blodet. Og etter at vi har sett det skrek marta og så at det lå innvasket på bordet. Da sprang vi ut av Gatehuset som vi kalte det i senere tid. Vi kom et kvarter forsent til skolen, men vi hadde i allfall avslørt en morder i skule. Vi sa alt til læreren men hun trodde ikke på oss og ba oss gå hjem for og hvile litt. Marta og jeg bestemte oss for og gå inn i huset igjen og se om vi faktisk hadde sett noen istudentar og gå hjem. Det gikk litt minutter fremover for og komme til huset. Vi gikk inn og hørte knirking i trappene og to som pratet veldig tungt. Marta hørte at de mumlet om

var kjedelig det var og vare spøkelser
i et så lite hus. Så hørte vi at den ene
truet den andre med og drept Sofie hvem enn
det blir var. Det var dråpen som fikk oss
til å kjenne at dette var et spøkeshus.
Vi sprang ut og bestemte oss for at vi
aldri i våre liv skulle gå inn i spøkeshuset
eller skogen, og at vi ikke skulle snakke
om det igjen.